

Profeterna Evighetsfjorden

vid

Kim Leine övers. Inge Knutsson, Forum 2013 Recension: Det är sent 1700-tal. En norsk landsbygdsgrabb kommer till Köpenhamn för att läsa till präst. I en myllrande storstad med fattigdom, dryckenskap, horeri. Han möter – och sviker, sin första förälskelse. Till förmån för 'missionen' .

Drar med Rousseau i packningen till 'infödingarna/vildarna/hedningarna' på Grönland, den stora danska kolonin. Där lever bara handelsmannen i välmåga, även om hans fru blir galen av längtan till 'civilisationen'. De flesta andra lever i yttersta armod, elände. Hela boplatser svälter till döds om fångst och jakt går fel.

Om en tid när Bibeln var Lagen och den som inte följde den skulle brinna i Helvetet. I den övertygelsen skulle profeterna vid Evighetsfjorden tillrättavisas, alternativt straffas för sina irrläror; att hålla gudstjänst i eget kapell.

Prästen kämpar bland löss och köld, bland kolonialismens herrar och undersåtar, super till tröst, längtar "hem", faller djupare, gör den långa vådliga resan över havet tillbaka. Och ändå...

Det är inte ofta jag börjar läsa om från början när boken är slut. Så blev det nu, och berättelsen fick nya bottnar. /Maria Wallin